U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **O. K.**, zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Václavkem, Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 2. 10. 2023, čj. MV-148115-9/OAM-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 1. 2024, čj. 20 A 33/2023 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státní příslušník Ukrajiny. V lednu 2020 přicestoval do ČR, v říjnu téhož roku byl kontrolován policií; při té příležitosti bylo zjištěno, že překročil přípustnou délku bezvízového pobytu a na území ČR pobývá neoprávněně. Cizinecká policie proto rozhodla o správním vyhoštění žalobce a dobu zákazu vstupu mu stanovila na dva roky od uplynutí 15denní lhůty k vycestování.

[2] V dubnu 2021 byl žalobce zajištěn, záhy poté požádal o mezinárodní ochranu. Ta mu nebyla udělena a žalobce neuspěl ani u správního soudu. V únoru 2022 žalobce zadržela policie, žalobce opět požádal o mezinárodní ochranu, svou žádost vzal později zpět. V srpnu 2022 cizinecká policie rozhodla, že se vzhledem k válečnému konfliktu na ukrajinském území na žalobce vztahují důvody znemožňující vycestování.

[3] V červnu 2023 žalobce požádal o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění [§ 122 odst. 5 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky]. Uvedl, že se za současné situace (tj. kvůli válce) nemůže na Ukrajinu vrátit a že navázal partnerský vztah s držitelkou povolení k trvalému pobytu v ČR a s ohledem na jejich společnou budoucnost potřebuje vyřešit svůj pobytový status. Polovina doby zákazu vstupu podle žalobce fakticky uplynula.

[4] Ředitelství služby cizinecké policie řízení o žádosti zastavilo a ministerstvo zastavení řízení potvrdilo. Žalobce neuspěl ani u Městského soudu v Praze: ten jeho žalobu zamítl. Vydat nové rozhodnutí o správním vyhoštění totiž zákon dovoluje až po uplynutí poloviny doby, po kterou cizinec nemohl vstoupit na území. Do této doby se nezapočítává doba, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné. Protože žalobce byl dvakrát v postavení žadatele o mezinárodní ochranu a nyní je držitelem víza za účelem strpění, stanovená doba ještě neuplynula (uplynulo z ní teprve 296 dnů). Nadto žalobce ani nevysvětlil, proč po určitou dobu nemůže s partnerkou udržovat vztah na dálku, ani proč, až to bude možné, nemohou vycestovat společně.

[5] Žalobce (*stěžovatel*) se nyní brání kasační stížností. Tvrdí, že správní orgány ani soud dostatečně neposoudily dopady svých rozhodnutí do stěžovatelova rodinného života. Stěžovatel označuje zákonné podmínky (uplynutí poloviny doby zákazu vstupu) za příliš restriktivní a překlenutelné výkladem založeným také na tzv. návratové směrnici. Rozhodnutí o správním vyhoštění uložené stěžovateli za neoprávněný pobyt mu znemožňuje získat pobytové oprávnění; to stěžovatel považuje za nelogické. Rozsudek městského soudu je podle stěžovatele v rozporu zejména s rozsudkem NSS ze dne 18. 4. 2008, čj. 2 As 19/2008 - 75.

[6] Ve věcech, v nichž před správním (krajským, městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021 - 28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 až 12).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Stěžovatel se k přijatelnosti své stížnosti nevyjadřuje. Netvrdí, že by se NSS dosud nezabýval předpoklady pro použití § 122 odst. 5 písm. a) zákona o pobytu cizinců; že by tuto otázku správní soudy řešily rozdílně; nebo že by v této otázce bylo třeba změnit ustálenou judikaturu.

[9] Stěžovatel říká, že se městský soud bezdůvodně odchýlil od rozsudku NSS ve věci 2 As 19/2008. V té věci však byla splněna nutná podmínka spočívající v uplynutí určité doby. Řešilo se tak až to, zda mají správní orgány vzít v úvahu (kromě pominutí důvodů vyhoštění) také skutečnosti týkající se cizincova rodinného života. Že se zmíněný rozsudek k projednávané věci nevztahuje, ostatně stěžovateli vysvětlil už městský soud (v bodě 27).

[10] Stěžovatel dále tvrdí, že městský soud měl rozhodnout jinak. Důvodem přijatelnosti kasační stížnosti by tak mohlo být to, že městský soud hrubě pochybil při výkladu práva. Nic takového však NSS nezjistil.

[11] Do doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, se nezapočítává doba, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné (§ 118 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, ve znění do 1. 7. 2023). Rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který požádal Českou republiku o mezinárodní ochranu, je nevykonatelné do dne,

kdy nabude právní moci rozhodnutí, jímž se mezinárodní ochrana neuděluje, případně rozhodnutí, jímž se řízení zastavuje [§ 119 odst. 7 písm. a) a c) téhož zákona]. Rozhodnutí o správním vyhoštění je nevykonatelné také tehdy, pokud bylo rozhodnuto, že se na cizince vztahuje překážka vycestování (rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2016, čj. 1 Azs 89/2016 - 23, bod 24).

[12] Městský soud rozhodl podle zákona a v souladu s dosavadní judikaturou, nemohl tedy hrubě pochybit. Nutnou podmínkou pro zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění je dobrovolné vycestování nebo uplynutí poloviny doby zákazu vstupu. Ani jednu podmínku stěžovatel nesplnil; nevycestoval a neuplynula mu polovina doby zákazu vstupu. V důsledku dvou žádostí o udělení mezinárodní ochrany a později v důsledku toho, že se na stěžovatele vztahuje překážka vycestování, totiž nebylo rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné. Správní orgány a městský soud se tedy ani nemohly zabývat stěžovatelovými námitkami, které se týkaly jeho rodinného života. Tyto námitky by bylo nutné vypořádat teprve tehdy, kdyby stěžovatel jednu z nutných zákonných podmínek splnil.

[13] O hrubém pochybení nelze hovořit ani v souvislosti s nepoužitím tzv. návratové směrnice (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí). Stěžovatel ve svých podáních odkazoval na čl. 11 odst. 3 směrnice. Podle něj však členské státy zváží zrušení zákazu vstupu, jen pokud cizinec vycestoval. Členské státy dále *mohou* – tj. *nemusejí* – zákaz vstupu zrušit v individuálních případech z humanitárních nebo jiných důvodů.

[14] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu